

ditur. Ex quo infertur, quod si subditus timet: & petendo per interpositam personam licentiam Superioris ad casum reservatum, ipse Prælati venit in cognitionem ipsius, potest ad celebrandum accedere, etiam si sit excommunicatus, cum debita tamen contritione, necessitate maxima urgente, & scandalo magno id flagitante: prout tenet Victoria de Confess. num. 146. Soto in 4. dist. 12. q. 1. art. 4. prope finem. Ledes. 24. q. art. 7. dub. 5. vers. sed videatur. Qui omnes affirmant etiã causam esse sufficientem ad accedendum ad celebrandum, aut communicandum cum casibus reservatis, & excommunicatione, quando Prælati non vult concedere suam auctoritatem, & scit penitens probabiliter, quod si ipsi confiteatur impediet ipse Prælati maxima bona spiritualia, & etiam magna bona temporalia negando illi suffragium ad ipsorum consecutionem. Et sic non omnino approbo sententiam Nauarri in cap. Sacerdos de Penitent. d. 6. dicentis posse Prælatum negare suffragium alicui in electione ratione criminis, quod solum scit in Confessione: cum timor talis negationis sit sufficiens causa ut ipse Religiosus possit accedere ad commu-